

А чораби отъ кожата,
А кошуля отъ пuzдерки,
А марама отъ копріи,
А джубе-то отъ камчина.
Що є свака непечена?
Що н' си явна магаренце,
Да си пойдиишъ въ Кюмурица, *)
Да наберишъ суви джрва,
Да испечишъ наша свака!
Мори сваке Јо'анице!
Що є свака несолена?

Що н' си явна магаренце
Да си пойдиишъ во Елбасанъ,
Да си зе'ишъ малу сольца,
Да осолитъ наша свака!
И пакъ ти є малечка'а,
Що н' си явна магаренце
Да си пойдиишъ въ Радолица,
Да си зе'ишъ малу брашно,
Да напра'ишъ наша свака
Наша свака поголема!

533.

Друга.

Мори сваке Јо'анице!
Со що сина сѣ фалеше?
Имамъ сина работника,
Бжрго оратъ бжрго копатъ; —
Виде рало сѣ зачуди.
Мори сваке Јо'анице!
Со що кука сѣ фалеше? —
Си имамъ кука голема;
Кога дойдофъ да видамъ,
Н' една греда стоеше,
И та бѣше потпрена!

Со що ми сѣ фалеше!
Имамъ церга воло'и;
Кога дойдофъ да видамъ,
Едно куцо волище
С' едно криво рожище!
Имамъ конѣ ергеле,
Кога дойдофъ да вида,
Едно красто койнище!
Стадо овци си има;
Кога дойдоаъ да вида,
Едно красто козище!

534.

Друга.

Фатилъ соколъ еберица,
Ке ж носитъ гжрцка земя,
Таа пищитъ, той ж тешишь,
Таа гжрцки не умеишь.
Мори сваке Јо'анице!
Со що керка сѣ фалеше, —
Имамъ керка работника,
Вжрго предить, бжрго везить.
Кога си ж донесофме,

Кога фурка ѣ казафме,
Не'ѣстица сѣ зачуди.
Кога парта ѣ казафме,
Не'ѣстица сѣ прекжрсти:
„Що сѣ овѣ цжрни игли!“
Кога въ разбой ѣ кладофме,
Не'ѣстица сѣ зачуди:
„Що є ова чіу, міу,
Едно падни, друго стани!“

*) Кюмурица место кѣде жглена праватъ. Елбасанъ Арнаутски градъ од кѣде носатъ соль.
Радолица не далеку отъ Струта подъ Бѣлица. кѣде сѣ воденици-те (мельници-те).